

Zaterdag

13 Februarij.

Door welke middelen kunnen de onbereikbaarste gevolgen van het Nederland- sche schutstelsel worden aangevoeld?

(Zie ons N°. 12, van 8 Januarij II.)

II.

Wij hebben ons in hoofdzak vereenigd, met het middel, door den schrijver voorgesteld: de vermindering der rente onzer staatschuld. — niet om eene willekeurige reductie, maar door inkoop van een gedeelte der schuld, (bij conversie der 2½ p. Ct.) uit de balen, welke uit den verkoop van O. I. domeinen zouden kunnen verkregen worden. Om hierin echter gelukkig te slagen, oordeelt de schrijver terecht, dat het camit van den Staat behoort te worden opgebeurd en daartoe voltrekt te worden waarborgen aan de schuldeischers moeten gegeven worden.

Aan het slot van ons eerste artikel maakten wij reeds opmerking op de onmisbaarheid ook van den waarborg, dat het eigendom van de O. B. door wettelijk werd verzekerd; zou er hoop kunnen bestaan op eenen voordeelen verkoop der domeinen.

De schrijver oordeelt ter bereiking van het doel, waartoe de opbeuring van het crediet ook voornamelijk zou moeten medewerken, het volgendes noodzakelijk:

1°. » Herstelling van het evenwigt tusschen uitgave en ontvangst, door de hoogst mogelijke bezuiniging » en door een beter stelsel van belasting.

2°. » Eene onschendbare verzekering, dat de » koopschat der nu en in het vervolg te vervreemden Oostindische domeinen, uitsluitend zal strekken tot aflossing van de nationale schuld.

De middelen, om bezuinigingen te erlangen, oordeelt hij te kunnen bestaan, in de invoering der hoogst mogelijke vereenvoudiging van het beheer, in alle takken van bestuur; in het geheel afschaffen of uiterst kargig toestaan van pensioenen; in het zenden van chargés d'affaires, of legatieraden, in stede van ambassadeurs; in het afschaffen der milite en vervulling der diensten van deze, door de schutters van 20 tot 45 jaren, welke dan ook vrij in den wapenhandel zouden moeten worden gelaten.

Wij kunnen niet ontveinen, dat, naar ons inzien, tegen dit laatste gewichtige bedenkingen te maken zijn. In tijden van vrede, moet het voor den rustigen burger, die drukke bezigheden heeft, allerlastigst vallen, telkens uit deze laatste te worden geroepen, om het geweer op schouder te nemen, en eenige uren met het maken van handgrepen of het stappen in het gelid door te brengen, of wel geheele eimalen aan zijn gezin en gewonnen werkkring onttrokken te worden, om wachten te behoeven en dergelijken.

Op die wijze, zou zeer ligt een veel zwaardere last op den Nederlandschen burger kunnen worden gelegd, dan die van het onderhouden der milite in vredetijd zelfs, uit welken last dan toch ook aan een aantal personen levensonderhoud wordt verschaft, en hetwelk zij anders, bij het groote getal werkloze handen, al ligt ten deele zouden kunnen verdienen: en waaruit dan, toch weder later aan anderen aard zouden moeten voortvloeijsen, die dan ook weder algemeen zouden drukken, en die ook door hen, die schutterplichtig waren, zouden moeten worden medegeleiden. waardoor deze dan in de toekomst een dubbel aandeel zouden dragen in den last, welken het belang des geheelen vaderlands noodzakelijk maakt.

Er kon nog veel meer worden bijgevoegd om de geheele afschaffing der milite als een doelmatig aan te toonen, doch wij moeten ons beklamen.

Hi en en ander neemt echter geenszins weg, dat ook wij de overtuiging bezitten, dat aan de

schutterijen een veel betere inrigting kan en behoort te worden gegeven, dan de thans bestaande. Er zal echter dienen gezorgd te worden, dat de last der schutterij voor den Nederlandchen burger niet een al te bezwarende last worde.

Met opzigt tot een beter stelsel van belasting, zegt de schrijver het volgende:

III°. Afschaffing van het tegenwoordige » stelsel van belasting. Dit stelsel is hoogst nadeelig en » verwerpelijk, omdat hetzelve:

» a. de zedelijkheid der natie verpest.
» b. de natie door eene hoogst onevenredige verdeling der lasten te zwaar drukt.
» c. onberekenbare verliezen aan de belastingsschuldigen door de groote kosten van perceptie » en de sluikerij veroorzaakt.

Wij voegen daar nog bij:

d) om dat het, ten gevolge der hooge dagloonen, waartoe het aanleiding geeft, de ontwikkeling der nijverheid, en de vermeerdering der bestaansmiddelen onoverkomelijke hinderpalen in den weg legt. (*)

e) dat het, door het bovenmatig drukken van bepaalde standen, die er onder verarmen, tevens een geest van misnoegen doet ontstaan, en allerschadelijks moet werken op de eendragt der burgers, door welke alleen ons vaderland magtig en onafhankelijk zijn en blijven kan.

De schrijver bewijst krachtig hetgeen hij onder a, b, en c gesteld heeft. Behartigingswaardig zijn zijne woorden:

» Men trede de hutten der daglooneers binnen, » en zie hoe zij zich des morgens, des middags en » des avonds met hun huisgezin van bloote aardappelen en van boekweiten meel voeden, om zelfs het » te dure roggenbrood uit te winnen. Men zie, hoe » vele ontberingen zich de burgerstand, vooral in » dien hij met kinderen gezegend is, en derzelver » opvoeding niet geheel verwaarlozen wil, moet laten welgevallen; hoe hij zich schier alle genoegen des levens ontzegt om de rijks- en plaatselijke belastingen te kunnen voldoen enz.

Maar welk beter stelsel van belasting zou de schrijver willen hebben ingevoerd?

Hij antwoordt daarop:

» Om tot een beter stelsel van belasting te geraken, moet men het hoogste bedrag der sommen, voor welke de natie, ten behoeve van » de rijks geldmiddelen mag belast worden. Deze som » verdeelt men tusschen de onderscheidene provincien, of wel naar evenredigheid van het aandeel » hetwelk ieder derzelve in de thans gevegen wordende belasting opbrengt, of volgens eenen algemeen, door eene gemengde commissie uit de » ten van elke provincie daar te stellen, omslag, te » gen welke de belanghebbende contribuabelen uit » ieder arrondissement hunne bezwaren zouden kunnen inbrengen; aan de staten van iedere provincie » overlatende, om ieder contribuabele volgens drie » grondslagen te belasten, als namelijk, door:

» 1°. Een hoofdgeld.

» 2°. Eene belasting op de verdiensten.

» 3°. Eene belasting op de inkomsten.

» De eerste belasting, het hoofdgeld namelijk,

» 1°. Een hoofdgeld.

(*) Wij willen tot staving van ons gevoelen hier de woorden van Frans van Grooten nederstellen, zoo als wij die aantreffen in zijne onlangs openbaar gemaakte » Bescherwing over » de regeringsvormen enz. (blad. 20.)

Van de belasting door accijnzen sprekende, zegt hij: » Zij » verlangt door eene bekwaame hand beheerd te worden, om » niet de onontbeerlijkste levensbehoeften te belasten, zoo als » de rook, het zout, het suiker enz. (dit puz. 21) wel beteekenen » moet, maar, naar hetgeen wij hier zien, dat zij de soldaten, de » arbeiders en ambachtlieden drukken, en daardoor tot nadeel » des volks, het » orbedeloon in prijs stijgen. Ten gevolge daer » van zouden al de waren zoo duur worden, dat men het » niet kon en zou te verdragen, zou verliezen. Dit is te » agenvoerdig in Holland en Engeland het geval. — Sedert hier » door de duurt in Holland is toegelaten, laten deze republieken hunne » takken in » Persepolis en Zuch verspreiden, » aan Engeland heeft den aanzienlijk vertier zijner wollen in » Duitschland verloren, enz.

» verhoogde men, naarmate iemand een of meer der » navolgende artikelen van weelde bezigt, als:

» Paarden van weelde; mannelijke dienstboden; zijlver; goud; juweelen; mobiliair boven eene zeker » te bepalen som; wijn.

» De belasting op de verdiensten (op die soort van inkomsten, wil de schrijver zeker zeggen, die door arbeid verkregen wordt,) » en op de inkomsten (van uitgezette kapitalen of in vruchtgevend bezittingen belegd, door anderen heereheid, of beheerd,) » verdeelt men insgelijks naar klassen, zoo » en in diervolge dat iedere klasse een of meerdere » procenten meer betaalt, naar mate het bedrag van » de verdiensten en van de inkomsten grooter zij; » echter altijd van het beginsel uitgaande, dat de » belasting op verdiensten steeds minder zij, dan » die, welke op de inkomsten geheven wordt.

Ons volkomen met dit voorstel kunnende vereenigen, is nog alleen de vraag bij ons opgekomen: zou, wanneer dit stelsel eens werd ingevoerd, ook niet in aanmerking moeten komen, het getal kinderen, zonder verdiensten, voor hetwelk een huisvader te zorgen had?

Iemand met het onderhoud en de opvoeding van 5, 6 of 7 kinderen belast, die f 2000. — verdiensten of inkomsten heeft, en evenveel in de belasting betalen moet, als een ongehuwde of huisvader zonder kinderen, die mede f 2000 heeft, schijnt naar evenredigheid te zwaar belast.

Hierin kon trouwens worden voorzien door bij de aangifte der inkomsten of verdiensten ook het getal kinderen of bloedverwanten zonder inkomsten te doen opgeven, voor welke de contribuabele te zorgen had; en naar evenredigheid der klasse, in welke hij behoorde, te veroorlooven, dat voor elk kind of bloedverwant eene te bepalen som van het totale bedrag der verdiensten of inkomsten werd afgetrokken.

De voordeelen, uit dit stelsel voortvloeiende, worden door den schrijver opgegeven en zouden inderdaad onberekenbaar zijn. Wij wenschen vurig, dat de heer ROCHUSSEN bij deszelfs overwegingen omtrent een nieuw in te voeren belastingstelsel, aan deze brochure de aandacht zal hebben geschonken, welke zij in zoo volle mate verdient.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 5. Februarij. Volgens de jongste telling, in het afgelopen jaar, bedroeg de bevolking van Weenen 357,927 zielen, waaronder 704 geestelijken en 5340 adelijke personen.

— Men heeft laatstelijk onder de goederen van wijlen den russischen kolonel Tchernosouf een goud repetitie horlogie gevonden, waarop de woorden waren gegraveerd: Joachim Murat, kapitein van de jagers te poors. Een der kachelton draagt het volgende opschrift: Elionore aan Joachim. — Verget mij niet. — Tchernosouf, in 1812 gewoon kozak bij het regiment van Jelenajsky, had dit horlogie eigenhandig van Murat, Koning van Napels, ontvangen, daags voor den slag bij de Borodino. Murat, aan het hoofd van eenige escadronen, den weg van Mojaik verkennde, joeg een troep Kozakken voor zich uit. Daar hij zich te veel door zijn ijver niet verveeren, was hij de zijnen weldra vooruitgegaan, en geheel alleen tot op een afstand van een half pistoolshot zijne vijanden, gendeerd. De Kozakken legden hunne karabijnen reeds aan, en het zoo zijn leven gekost hebben, zoo Tchernosouf, die hem aan zijne panache herkend had, niet had uitgeroepen: Presenteer het gueser; hurrah! Leve Koning der dapperen! De Kozakke geheel verwonderd, gehoorzaamden aan zijne stem. De Koning zette zijn paard in galop en gaf eigenhandig zijn horlogie aan zijnen redder Tchernosouf. De Hetman dit vernomen hebbende, benoemde dezen tot officier en maakte hem tot zijn aide-de-camp. De Hetman Vlassof heeft dit horlogie willen kopen, om het aan den Russischen troonopvolger te geschenken te geven, hij heeft er 20,000 roebels voor geboden, maar niets heeft de familie Tchernosouf kunnen bewegen, dit roomrijk gedenkstuk af te staan.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6. Februarij. Men heeft tijding uit Bombay van 1 Januarij. Epidemische ziekten heerschten verwoestende onder de overwinnaars van Tsjoe-San, en de onderhandelingen tusschen den admiraal Elliot en den Keizer van China waren verre af, van gelukkig te zijn. -- De Keizer acht het Hemelsche rijk te arm, om de oorlogskosten te kunnen dragen, en de Engelschen zouden gaarne het ongezonde Tsjoe-San tegen een andere noerzetting verwisselen. De zaak zal waarschijnlijk door de tuschenkomst van een nieuwen keizerlijken commissaris worden bemiddeld.

-- Uit Bordeaux schrijft men, dat daar sinds lange aan de barriere Chartreuse smokkelhandel gedreven was door een heer rijdende in een tilbury met een welgekende dame, doch welke laatste niet van vleesch of been, maar van dik gewaakt was, zoodat zij, door den Commies onlangs aangesproken, niet kon antwoorden, en de Administratie zoodoende in handen is gevallen.

-- Officieel wordt medegedeeld, dat het handelstractaat tusschen de Fransche en Nederlandsche Regeringen voor den tijd van drie jaren is gesloten.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 10. Februarij. Men verzekert, dat het voornemen zou bestaan om de inwijding van het standbeeld voor den Admiraal Michiel Adriaansz. de Ruiter, te Vlissingen, in Junij of Julij e. k. te doen plaats hebben. De redevoering bij gelegenheid der inwijding, zou, naar men meende te weten, worden uitgesproken door den hoogleeraar A. des Amoris van der Boeren. Men hoopte, dat dit belangwekkende feest met de hooge tegenwoordigheid van HH. MM. den Koning en de Koningin en van de verdere leden der Koninklijke Familie vereerd zou mogen worden.

-- Z. M. Koning Willem Frederik, graaf van Nassau, wordt omstreeks den 21. dezer, zijnde den vijf en twintigsten verjaardag van het huwelijksfeest van Z. M. Koning Willem II, in het Vaderland verwacht.

WASPIK, (Provincie Noord-Brabant), 2. Februarij. Te Raamsdonk is eens niet alledaagsche mishandeling gepleegd. Eene laarsoortergesel van Breda werd, bij gelegenheid eener trouwpartij, gelijk zulks aldaar gebruikelijk is, als een paard voor een ploeg gespannen, doch zoodanig den akker op en neder gejaagd en geworpt, dat hij eindelijk, ten gevolge der vermoeijensissen, en door den drank bevangen, onder de grootste benauwdheden is bezweken. Een bewijs van de zonderlinge vermaken dier gemeente, waarbij de voornaamste boerenzonen dier plaats, zoo zij al niet medehelpten, echter met welbehagen dit akelig schouwspel aanzagen.

Gemengde Berigten.

Een Zweedsch edelman heeft den Koning verzocht hem uit den adelstand te ontslaan en tot gewoon burger te declineren. Dergelijke verzoeken vonden in Nederland dikwijls, maar dan in omgekeerde orde plaats. -- Op den Spoorweg van Leipzig heeft ieder passagier 4 pond begaaid vrij: deze wordt zoo nauwkeurig gewogen, dat men onlangs een reiziger dwong ook zijn par-à-plais op de schaal te leggen. De aan lei er zeer vooruit zijn tandenpoet naar. -- O'Connell doet weer zijn promenade door Ierland. -- Het winterpaleis te Petersburg is met behulp van 20,000 arbeiders voltooid. -- In een Duitsch dagblad las men onlangs de volgende annonce: gisteren morgen om 4 uur is mijn geliefde huisvrouw van een welgeschapen meisje en ik van mijn angst, en wel totaliter voor de 15 maal, allerge-lukkigst verlost. Wij alle drie zijn naar omstandigheden wel-vernigd. Verzoeken van condoleantie verschoond te blijven. -- Karel de Groote at gaarne geboden vleesch, vooral wildbraad; Luther dronk veel Torjanor bier en rijwijn; Melanchton gar-tenschep, ook hield hij bijzonder veel van visch; Tasso at gaarne ingemaakte vruchten en gebak, zelfs salade met suiker; Hendrik IV van Frankrijk was een onnatig oester en meloen-eter; Karel XII pretereerde een geboterd broodje; Voltaire, Napo-leon, en Frederik de Gr. waren echte koffijdrinkers, de laatste gebruikte veel koken van geroosterde en daarna gemalen garst; Cribillon de jongere at liefst oesters en lesling boonen; Klopstock was een onverzettelijk druiveneter en Kant's lievelingsmaatsje snert en daar-na een pommerse spekkodding; deze heer leefde bij zulke degelijke kost van 1 tot 4 uur; Schiller vergastte zich in schenken en Weiland ontfongt graag gebak; als hij wist, dat vrouwlief iets van dien aard verstoep had, stond hij 's nachts heimelijk op, om 's stillies te orberen; Mathison hield zich aan pekervleesch. (Wep. C.) -- De Sultan gaat in buizen uni-form, naar de kerk of moskee. -- De Turksche vloot heeft den 15 Januarij geheel de haven van Alexandria verlaten. -- De schade, welke door de overstromingen van de Rhone en de Saône in October en November 1840 zijn veroorzaakt, be-groot men op 15,891,454 fr., en het getal dergenen, die dit verlies geleden hebben, op 7,972 personen. De schade heeft 58 gemeenten getroffen. -- Er om Lost, wed. van Abraham Levi, geboortig van Schuppach nabij Frankfurt aan de Main is te Buurle in den ouderdom van twee jaren overleden. -- Engeland telt thans 125 admiralen. -- Uit Sloten meldt men, dat de toestand der arbeiders aan den Haarlemmer-Meer, die met vrouwen en kinderen in rieten hutten wonen, en in 9 weken geen verdiensten hebben gehad, allerbeklagwaardigst is. -- Te Athene is eindelijk de post van den door een Fransch-man aangenomen, tegen een maandelijksch inkomen van 400 fr. en een gratificatie van 100 fr. voor elke executie. Dit treurig handwerk is nergens zoo gehaat als in Griekenland, Griek noch Turk had men er toe kunnen overhalen. -- Te Brussel zijn onlangs 600 paarden voor Frankrijk bestemd, uit Nederland aangekomen, en worden er nog 500 verwacht. -- Het Engelsche poststeeksel zal waarschijnlijk ook in België, met eenige wijziging, worden ingevoerd. -- Koning Leopold is te Londen gearriveerd. -- Vrouw van Ginkel wonende aan de Ropt van Guinco te 's Hage, is achterover in zene kulp met water gestort en verdronken. -- Te 's Hage hebben onderschei-den branden plaats gehad. -- Men bereikt eindelijk in Nederland i danpor op de 26 vloten. Zelfs de Avondbode begint van be-schouwend hooge gemeente-lusten in sommige steden! -- De Ransche stoomboot Natis is met 19 menschen verongelukt.

Mengelingen.

De Duitsche Rijn.

(Naar N. BECKER.)

Hoezeer zij schreeuwen mogen
Om onzen vrijen Rijn;
Wij zullen 't nooit gedogen,
Zoo lang wij Duitschers zijn!

Zoo lang het groen zal kiemen
Dat in zijn water blinkt;
Zoo lang de slag van riemen
Door zijne golven klinkt!

Zij zullen hem niet boeien
Den vrijen Duitschen Rijn;
Zoo lang er druiven groeien
Voor onzen vreugde-wijn,

Zoo lang in zijne stroomen
Der rotsen voet niet haft;
Zoo lang aan zijne zoomen
Den Dom ten Hemel streeft!

Zij zullen hem niet boeien,
Den vrijen Duitschen Rijn,
Zoo lang er meisjes bloeien,
Die schoon en zedig zijn;

Zoo lang er visschen blinken
In zijnen klaren vloed;
Zoo lang er liederen klinken
Van vrijheid en van moed!

En eer dat zijne golven
Ten prooi der Franschen zijn,
Ligt elk van ons bedoven
In onzen Duitschen Rijn!

Helder, Januarij 1841.

VOR EICHTORFF.

(Arrh. C.)

DE SNUIFDOOS

van den bloeddorstigen COUTHON.

In 1791, dat tijdstip schrikkelijker gedachtenise, hadden tien mannen, destijds allen in den verwel-pool der staatzaken gestort, maar vroeger mak-kers in vreugd en vrolijkheid, als eens vaste ge-woonte gehouden, van tijd tot tijd ten huize van allen bij een te komen, en daar het verschil van meening, hetwelk hen op het wereldtooneel ver-deeld hield, voor eens wyl te vergeten.

Het was op zekeren wintertavond, reeds omstreeks middernacht, terwijl een goed vuur en een goede tafel over allen een in die tijden zoo zeldzaam ge-worden goede hum verspreide, dat zij zich ten overstaan van huonen gastheer en vriend, een man zonder staatkundige partijchap, bij eede verbonden, om over twintig jaar tot een vriendschappelijk maal bijeen te komen, om het even wat de duistere toekomst die hen bedreigde inmiddels ook mogt hebben opgeleverd, en om het even welke scheuring en verdeeldheid die partijchap ook tusschen hen mogt hebben doen ontstaan. De dood zelf zou ter naau-wernood tot verschooning kunnen dienen om niet aan dit vriendenmaal te verschijnen. Hij of zij, die door onoverwinnbare redenen terug gehouden zou worden, zou aan eenig bloedverwant of ander ge-magtigde de zorg opgedragen laten, om op den dag en aan het huis, tot het houden van dit feest be-paald, eenen brief, de reden van het afwezen ver-blijven vermeldende, te doen bezorgen. Hierop nam men een vriendschapsdrank, zeide zich onderling vaarwel en ging uit een.

Onder deze vrienden was COUTHON, wiens ontzet-tend groote snuifdoos ten algemeene voorraadschuur aan den vriendenkring diende.

Een jaar later voegden reeds de tien zich uit de hoogte van het spreekgestoelte der Jacobijnen, der Feuillans en der Conventie, waar sommige hanner korstomige rollen speelden, de scheldnamen toe van Girondins, Dantonisten, Terroristen en aanhangers van den vreemdeling. De bloeddorstige COUTHON vooral ontzag niemand. Hij scheen zijne beschuldigingen uit zijne onmetelijke snuifdoos te putten, om daarna vonnissen des doods of der deportatie te niezen.

De tien gemeenschmannen hadden, zoo als zich ten minste laat veronderstellen, opgehouden elkander te ontmoeten onder het gastrij dak van den gezamen-lijken vriend, aan wiens droefst sterfot onder de guillotine allen, de een meerder de ander minder, bet zijne hadden toegebragt.

De partij van de Girondins viel onder de bijl; de partij van DANTON onderling hetzelfde lot en de partij van ROSSIGNOL gevoelde mede hare scherpte.

De afspraak der tien vrienden had veel bij al die regterlijke moorden te lijden. Waar waren zij, die

zich onderling bij eede verbonden hadden? was er van hen geworden? COUTHON, de beruchte onder hen door zijne koel wreedheid, ongetwijfeld in gebreke moeten blijven, op de gesprokene bijeenkomst te verschijnen; zijn lot dit wist men, was op het schavot gevallen, en deze reden van verschooning was niets in te brengen.

Het terrorismus ging voorbij, de republiek hare geestdrift onder het uitvoerend bewind kwijnen; dit bewind loste zich op in het comen en dit laatste werd door het keizerchap ver-van.

Het jaar 1811 was daar, de twintig jaren v verlopen, en de dag, tot de wederbijeenkom-tien vrienden bepaald, was aangebroken. De van den gastheer, bij welken de tien vrienden ph bijeen te komen, zich herinnerende, dat zijn guillotineerde vader hem meer dan eens, tijden woeden van het schrikbewind, de gemaakte afsp had verhaald, kreeg den inval om op den bepa-avond het souper voor de gasten, die zijn ge-hoopt had op dien tijd bij zich te zullen ope-gen, te doen gereed maken; en ten middernach wachten op het negental, van welker sterren nimmer berigt geworden was.

Hij liet de waslichten aansteken, liet kaartjes de namen op de servietten leggen op plaatsen tot het afwachten zijner gasten, bijna even ge-don JUAN, tot het afwachten van zijnen de kommandeur! Ten half twaalf had hij reeds me-t met zwart lak gezegelde brieven ontvangen. A waren dus onder het schrikbewind gevallen. I klokslag twaalf ure ontving hij den tienden b welker toezending wel als overbodig beschouwd kunnen worden, deselve bevatte het door ga Frankrijk bekende doodsberigt van den beruc COUTHON; maar met dien brief werd tevens ontvane ene ontzettend groote snuifdoos, het was die, w COUTHON bij zich had op den avond toen de vrie afspraak werd gemaakt, die hem nimmer verla die hem tot op het schavot had vergezeld.

Zij was nog vol snuif.
Met plegtigheid werd zij door den zoon van gastheer der tien genoodigden op de tafel neder-legd en verbleef zij aldaar tot in den morgenste.
Dit was, na twintig jaren tijds, al wat er o bleef van zoo vele jeugdige vrienden, die het huus vaderlands in bloed willende vestigen, be-teling ten offer aan dit hun eigen stelsel geva-waren.

Eene vraag.

(Uit de Arrhamsche Courant.)

» Is het waarheid dat er bij de 6^e afdeeling fanterie een onderhandsch contract gesloten is, se 1. October II, waarbij ieder soldaat, welke van korps te Middelburg en te Vlissingen in garni is, ten minste 8, en de kompanjen te Neuzen te Brekens (platte lands) minst 13 centen in vijf dagen, per hoofd, nu meer moeten beta-voor de levensmiddelen, dan wanneer zulks pub in iedere plaats afzonderlijk was aanbeesd?
Ik heb de eer mij met achting te teekenen,
Een soldaat.

Stand der Thermometer vol-gens FAHRENHEIT.

's morg. 8 ure. 's om. 1 ure. 's av. 10 ure.
Woensdag 10 Febr. 28° 32° 32°
Donderdag 11 " 28° 32° 32°
Vrijdag 12 " 33° 37°

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG, den 11 FEBRUARIJ 1841.

De Nederlandsche Muiden.	De Nederlandsche Muiden.
O. Walcher Tarwe . . . 8.50	Haver . . . 1.50
Nieuwe dito dito . . . 8.00	Zeeuwsche Groene Erwtten . . . 1.50
O. Zeeuwsche Tarwe . . . 7.75	Idem Paardeboonen . . . 1.50
Nieuwe dito dito . . . 7.55	Idem Duivelboonen . . . 1.50
Z. Rogge . . . 6.50	W. Koolzaad . . . 1.50
Winter Garst . . . 5.00	Z. Koolzaad . . . 1.50
Zomer Garst . . . 4.50	Kanariezaad . . . 1.50
Walcher Paardeboonen . . . 5.00	Rasp-Ofte . . . 1.50
Idem Bruine Boonen . . . 10.75	Patent-Ofte . . . 1.50
Idem Witte Boonen . . . 9.85	Lijn-Ofte . . . 1.50
Idem Witte Erwtten . . . 0.00	Lijkkoeken / 00.00 per 100
Idem Groene Erwtten . . . 7.00	Raspkoeken . . . 0.00
Boekweit . . . 0.00	

Tarwenbrood het Ned. Pond 17 cent. Middelburgbrood 16 cent.
Roggenbrood 14 en een halve cent.

Seetijdingen.

VLISSINGEN, den 12 Februarij. Niets gepasseerd.

Tor Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.